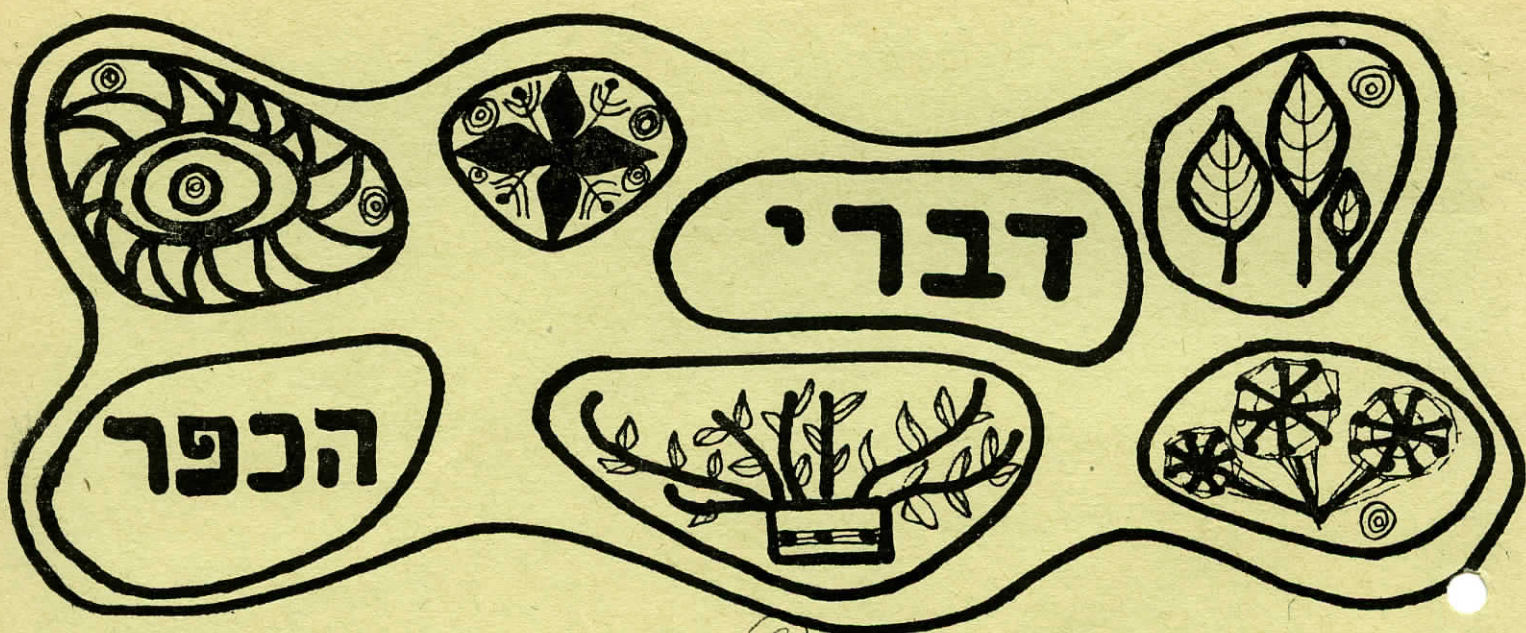
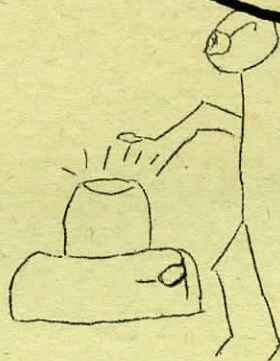
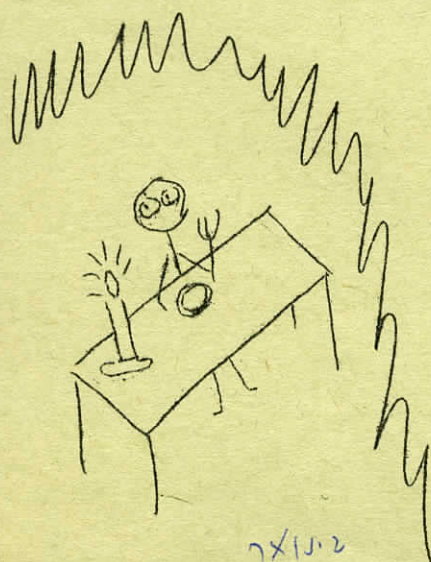
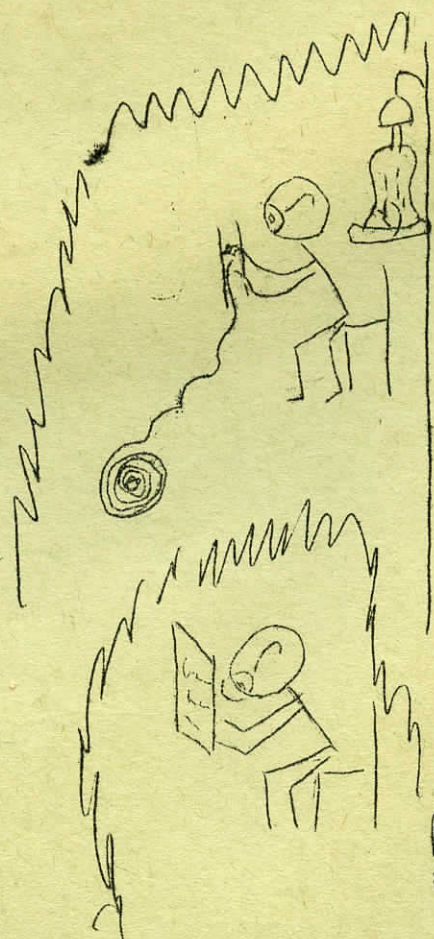

אב-עב
י"ד

חוסון
במשנה

ניסא

מ ה נ ש מ ע ? !
=====

* לאור המחזור בכוח-אדם, החליטה
הנהלת המפעל שאנשי ה"צוארון
הלבן" (כולל החברות) חייבים
לעבוד משמרת בשבוע במחלקות
הייצור.

* אל עובדי המפעל מצטרפת בעתיד
הקרוב שוש א. היא מעידה על עצמה
שהיא עוזבת את המחסן אחרי 25
שנה (!) ומקווה להנות מן השכר
באזירה.

* אינן ל. עומד להשתחרר משרות
מלואים. מאיר ר. נכנס השבוע.

* משלחת מטעם ה-J.P.A. בקרה בכפר-
הנשיא השבוע. הם בלו אצלנו לפחות
חמש דקות! (כזכור היתה משלחת
דומה לפני מספר שבועות שאפילו
לא הספיקה להגיע).

* במוצאי שבת התקיימה שיחת חברים
בנושא "הסכון בחשמל". התלוצץ חבר
אחד: הערב יש בחירה בין "פיינסיד"
או איינסיד" - הרוב העדיף את
האחרון. בכל זאת התקיים דיון על
הצעות ועדת ההסכון כשרוב הצבור
קבל אותן בהכנה. הצעות מקוריות
שהוצעו באספה: - להקים טחנת רוח
להספקת כוח במקום; להנהיג שערן
חורף בכפר הנשיא בלבד. ההצעות
הסופיות תובאנה לאספה הבאה.
באותו נושא הגיע תאור מאחת
המתנדבות ששהתה אצלנו בקיץ,
העובדת במשרד לונדוני. "היום
התחלתי לעבוד ב-8.30 בבוקר, בחושך
כי עלינו לעבוד יומיים בשבוע בלי
תאורה וחום, כדי לחסוך בדלק!
בשלב מסוים עמדו לידי שתי בוזורות
מחזיקות פנסי רוח כדי שאוכל לראות
מה אני מדפיסה במכונה!" מי רוצה
לצאת לשליחות?

מ ז ל ט ר ב !

ימי הולדת
5/1 יובל ג' קסון
8/1 ירדנה שרקי
11/1 כוכבה חצור
13/1 בירה טולומנו
14/1 אסתר חצור
ירמיה גרינברג
15/1 איתן במלי
17/1 שרית וולפין
ג' רי קלמן
בן שמש

* חברי שנת ההכשרה מאוסטרליה מזמינים
אותנו למסיבת פרידה בזו הלשון: -
"אנחנו עוזבים - בואו נשמה ניהד".
פרושים לפי רצון הקורא!

* משלחת מכפר הנשיא הצטרפה למשלחת
גדולה יותר, שנסעה ביום ב' -
באוטובוס מיוחד לשדה-בוקר, כדי
להשתתף בטקס האזכרה לדוד בן-גוריון.
יהודית ז. מספרת שהתרשמה עמוקות
מנאומי חברים משדה-בוקר. היה
אפשר להרגיש בקשר העמוק והלבבי
שנוצר בין החברים והאיש הדגול שחי
בקרבם.

ימי בישואין

14/1 שריטה וג'ו סיבה

* והרי המשך לספור ה"שכפ"ץ". יוחנן
צראה נזכר בערמות האבנים, ולא חס
על גבו, הופך אבן עבקית פה, אחרת
שם. הוא מטביר שהוא משוכנע שימצא
עתיקות מעבינות ביותר.

* לאדי ברכת הצלחה בהכנסו לתפקידו
החדש-הישן - סדרן עבודה. יוסף ח,
אחרי שנתן לאדי הכשרה של חצי שנה
לפחות, נכנס ישר לתפקיד חדש: -
אחראי על השפוצים בדירות. השבוע
כבר הוחל בהחלפת הרצפה בבית עדר/
סגל, ולפי התחזית ייגמר השלב
הנוכחי של שפוצים תוך שלושה חדשים.

נדליק בר
לזכרה של
דוריס לברט
17/1

שור הסדור

כותב שור זה אינו אחר אלא אותו מסכן שלפני מספר שבועות בגזר עליו לרצות העוגש המכסימלי האפשרי לחבר קבוצ - להיות סדרן עבודה!

מאחר, וחבר המושבעים של האספה לא פסק בברור את משך תקופת העובש, החלטתי לבצל את הזמן הרב שעומד לרשותי, ולהתחיל בטרור שבועי חדש (ראה למעלה) אשר לו מספר מטרות:-

הראשונה, לפרטם ברבים את מטרותי הכבדות להשגת שלום אמת בין הסדור והצבור. אני בטוח שעל ידי קצת הבנה ורצון טוב משני הצדדים תושג מטרה בשגבת זו.

שנית, אנסה לפרטם ברבים ידיעות מעבידות הקשורות לסדור וכמו כן, החלטות, תכניות, הצעות וכו' לידיעת הצבור הרחב. (לדוגמא, ההחלטה הנועזת להקדים את חיי התרבות והפנאי שלנו בערבים בטעה - דבר שלדעתי עלול לשנות את פני המשק כולו - כולל פני החברים בבקר, שבוספה להם שעת שיבה בוספת).

שלישית, אנצל את הסדר לספר אבוקדוסות מ"הורי הסדור" - שעדיין לא הספקתי ללקט ב-3 ימי הראשונים, אך אין לי ספק שעד הגליון הבא כן יהיו.

ולבסוף - לחזק הדמוקרטיה בקרבנו (לא, לא, זה לא שייך לפוליטיקה). אשמח לקבל מכתבים מהצבור הרחב לטור זה, בצורה של תלונות, הצעות, הערות, משאלות, ואם יש, אפילו בקורת. אגב, למטרה זו סיבה בוספת - אולי זה יחסוך לי לפעמים לכתוב.

ובכן רק בשאר לי לאחל לכולנו חיים ארוכים ובלוי בעים.

א ד י

* * * * *

החלטת ועדת הגיל הרך

מסירת שבת מתחילים בפעוטון ברגע שהילדים מגיעים לגיל שלושה חדשים. אם כל אמהות הפעוטון לא רוצות בכך, אזי הן תהיינה חייבות למסור את השבת מגיל ששה חדשים.

עד גיל חצי שנה, האם מקבלת את מסירת השבת בחזרה.

ו. הגיל הרך

חדשות מהספרייה

מזמן לא שמעתם על המתרחש בספרייה, ולכן החלטתי לעדכן אתכם. המפעל הגדול שהתחלתי בו היה לערוך קטלוג מכל הספרים הנמצאים בספריית העיון, ולרשום אותם בספר מלא כמו שמקובל בספריות. לצערי לא יכולתי לסיים את העבודה, כי הספרייה שוכנה במקלט ומאז מלחמת יום הכיפורים המקום בשמוש כמסלט ולא כספרייה. עובדה זאת מובעת גיטה חופשית לתאי הספרייה. למרות השיבושים הב"ל הספקתי לקטלג רוב הספרים. הקטלוג המלא נמצא בספרייה. כל ספר הנמצא בספריית העיון מסומן בהתאם. לצערי לא צוכל כרגע לעזור לקרוא לקבל את הספר. העניין הזה דורש פתרון מיידי, ולכן צוות המורים ביחד עם הספרנים רוצים להעלות את הבעיה לפני המזכירות. ההצעה שלנו היא שחדר וייצמן (היום חדר טלוגרפיה) יהפוך לחלק בלתי נפרד מהספרייה. הכוונה היא שחדר זה יהיה מקום ברוב ערבי השבוע לכל מי שרוצה ללמוד ולעיין בספרים.

אנו רואים בשתי הספריות כפילות לא רצויה. ברור לנו שבהול ספריית העיון לא יכול לפעול כמוסד נפרד, במיוחד כשאין למורים פנאי, וידע מספיק לנהל את הספרייה.

אבי מפרטס כאן מספרים למפקד קריאה לשנת 1973, וטבלת השוואה משנת 1970. מסתמנת ירידה ברוב הסעיפים, ויש כמה סיבות לכך:-

- (א) מלחמת יום הכיפורים. בהודו אוקטובר היה למעשה חצי חודש לגבי הספרייה.
(ב) בהתחלת 1973 היו שיטפונות בספרייה שגרמו לסגירת הספרייה לכמה שבועות. ביחס לסעיף הנוער, אין ספק שהקריאה ירדה שם, ויש להצטער על כך. לגבי 1974 תהיה ירידה טבעית, היות וחלק מסבוגיות לא בבית וקבוצת אייל יוניטע בסעיף "מבוגרים".

ברצוני להודיע לציבור הקוראים שלנו שבקרוב תופיע תערוכה של ספרים חדשים. אפשר להזמין את הספרים על דף גייר פולסקאפ (Poolscap). בא לכתוב את השם מעל הדרך, ולכתוב שמות הספרים בכתב ברור. אנו מזכירים לחברים שהצלחת המפעל הזה תלויה בהם. עליכם לקרוא את הספר במשך שבוע-שבועיים ולהחזיר אותו - ולזכור שיש אחרים שמחכים לספר אשר בידך.

קריאה בעימה

ל ר

שנה	נוער	מבוגר	ספרות במקור	ספרות מחורגמת	חקלאות טבע טכניקה	יהדות ציונות	חברה חנוך	שער ספרות	אנגלית Non-Fiction	אנגלית Fiction
1970	641	3492	553	1874	176	67	23	233	871	6226
1971	1.290	4.043	768	2180	254	212	79	329	791	6956
1972	1.112	4.397	826	2196	152	202	46	209	1.034	8203
1973	961	4.479	678	2018	110	158	28	234	1.020	8168

ספרים שהתאספו

עברית	אנגלית
439	408
480	415
434	532
401	575

ס"ה ספרים שנשאלו מהספרייה

עברית	אנגלית
2.926	6659
3.822	7747
3.631	2237
3.223	9184

עוד לא הסתיימה המלחמה והגיעו המתנדבים הראשונים למשק באמצע אוקטובר - היו אלה האחים יונתן ודוד סטיל, שעכשיו פנו לועדת הקליטה לבקש מועמדות בקיבוץ. אין זה ביקורם הראשון בארץ - הם היו מתנדבים באילת השחר - לתקופה של 4 חודשים ב-1968, ומאז רצונו לעלות גבר והם כבר היו ב"טיפול" של ג'וני פרנק עוד לפני פרוץ מלחמת יום הכפורים.

והרי כמה פרטים: -

יונתן - נולד ב-1945 בלונדון, ולמד פילוסופיה ופוליטיקה באוניברסיטת קיל, ומחזיק בתואר בנ-איי, ואם-איי. (B.A. + M.A.).

עבד במחקר מסחרי לפני בואו ארצה. פה הוא עובד כעוזרו של דוילי - באקונומיה. משפחה מאמצת: משפחת מרקוסון.

דוד - נולד ב-1949 בירובלין ועבד במינהל עסקים וגם בעיצוב אופנה - אבל גילה את יעודו האמיתי כשהתחיל לעבוד פה אצל ג'ים. כידוע לחברים דוד עכשיו מחליף את ג'ים כאבטלמור.

משפחה מאמצת - משפחת וויטהם, כמובן.

ועדת הקליטה ממליצה על קבלתם כמועמדים.

§ § § § § § § § § § § § § § § §

פוליטיקה בקיבוץ

עכשיו, בהרגע הרוחות אחרי הבחירות, ברצוני לכתוב כמה מלים על גישתו של אדי לפוליטיקה בקיבוץ. אדי, כבראה, חושב שדרכו פוליטי פומבי או שיכנוע פוליטי-מפלגתי, אינו במקום בקיבוץ, ויש לו שני טיעונים לתמיכת גישתו: -

1. חברים כבר יודעים את דעותיהם ולכן כל בסיון לשנות את הדעות האלה, יעורר ורכות חרק. משום כך לא כדאי אפילו לבסות.
2. בהיסטוריה של התנועה, הורכבו הפוליטי הוביל לפילוג. הדרך היחידה לשמור בגד סככה כזאת היא לאסור על הורכוב בכלל בעון המשק. יש עתוננים וחברים יכולים לקבל את הפרשנות הדרושה להם מעתוננים אלה.

לגבי הטעון הראשון, חבל אולי שהענין בפוליטיקה מתעורר רק בזמן בחירות או בתקופת משבר. הפוליטיקה ממשיכה להיות ומשפיעה על חיינו בתחומים רבים גם כשאין בחירות. קשה להאמין שאין מקום לדיון ולשכנוע בכל התחומים האלה, או שכל חבר כבר הוליס על גישתו לכל השאלות המתעוררות. גם לקראת בחירות, אני מניח שיש חברים שמתקשים להחליט באיזו מפלגה לתמוך ועוד אפשר להשפיע עליהם. כך זה במדינה כולה ואין להבין שאנו שובים כל כך מיתר האוכלוסיה.

לגבי הטיעון השני, דעתי היא שאיסור על ויכוחים פוליטיים בעון הקיבוץ מוכרח להחליט את הפעילות הפוליטית, ובסופו של דבר גם הציבורית של החברה הקיבוצית. בהפון אפילו יותר מהיום, לחברה סגורה פסיבית מופנמת בלי כל השפעה על ביהול המדינה. קשה מאד לחשוב שבבית בשתוק, אך במשיך להביע דעות ולפעול בחוץ. אינני חושב שהחברה הקיבוצית צננתה כדי להיות חברה בפני עצמה בלי השתלבות הדוקה בחיי המדינה. כמובן הצד הפוליטי חלק חשוב מאד של חיים אלה.

באשר לסככה של פילוג, התבאים השתבו לגמרי מאז הפילוג בתנועה, שחל בתקופה של מהפכה בגד מוסכמות של התקופה שלפני המדינה כגון חינוך מפלגתי, ארגונים צבאיים, מפלגתיים וכו'. שאלות כאלה אינן קיימות היום, וגם הביגודים האישיים שהיו חלק מן ההיסטוריה של תנועת העבודה בארץ בעלמו יחד עם המנהיגים.

כתנועה התבגרבו מאז ואין לפחד שההיסטוריה תחזור על עצמה.

הסכנה היום היא שבטנגר, שנהפוך לחברה פסיבית, לקבוצת כפריים שלווים מזותקים מסעירות החיים הכלליים של המדינה. אם זה יקרה, לא יהיה הרבה ערך בקיומנו. בפסיק להיות השפעה במדינה, לא רק בשטח הפוליטי, אך בעצם בכל השטחים.

יש אולי גם להוסיף שהתנועה הקיבוצית השיגה את זכויותיה ע"י שרות החברים בכל התחומים של חיי המדינה לרבות התחום הפוליטי. מספר חברי הקיבוצים שיושבים בכנסת, למשל, במיוחד ממפלגות הפועלים למיניהן, גדול בהרבה מהיחס הכמותי של התנועה באוכלוסייה הכללית. חברים אלה לא היו יכולים לפעול בלי הרקע הער בתנועה. אם נפחד מעידנות זו בתוך המשקים, נשתיק גם את הפעולה בחוץ, וכתוצאה מכך תהיה בסיגה רצינית בכוחנו במדינה. לכן גם מבחינה אנוכית, יש לעודד את העירבות הפוליטית בקיבוץ במקום לנסות להשתתף.

ישראל

X X X X X X X X X X X X

המשך-בינינו לבין עצמנו...

עצות לחסכון חשמל

רק הגעתי לחלק האחרון של שיחת ההסבר בנושא השנה "משבר האנרגיה במשק" אבל ממה ששמעתי התרשמתי שכאן היתה הצבת העובדה. הסקרנות לא יודעת גבולות כשחושבים על השאלה "מה קורה לעוגה שנמצאת בסיר פלא חשמלי במשך שלוש שעות?" איזה מין עוגה זו ואיזה מין סיר פלא זה. יש לקוות שלא היתה טעות במתכון כי אם מוסיפים יותר מלט אין ספק שאף אחרי 24 שעות חמום לא תתפח העוגה ואם תגיע לסיום מוצלח יצטרכו לחלק פטישי אביר ושני פלדה לאמיצים שינסו לאכול ממנה.

ההצעה לאסוף את כל תבורי החמום ולהחליף את האלמנטים במשהו קטן יותר. במה? במסמר? כמורה לפיסיקה לא אחת בוכחתי לדעת שידענות רוב הבריות על מהות החשמל דומות לאלו של דודתו של ההומוריסט ג' מס הרבר שהיתה שמה סירים מתחת לבתי תקר כדי לאסוף זרם בחשמל הביתי בראה וכדי למבוע שטפון חשמלי במשך הלילה. אבל כיוון שרצו למצוא עצות מעשיות לפתור בעיות השעה ברצוני להציע לועדת המשק, לאופי העוגות וכו' עצות בדוקות שיועילו אף כשיחלוף משבר האנרגיה:-

(א) יש לבקש מכירת "בר-המצווה" לאסוף גחליליות (ניתן לפתח ענף ליצוא כי חסרות בחו"ל) שיסופקו בסוללות של 100 לוחים המגששים באפלה. במידה שלא שמנו יחד זכרים ונקבות האורות יבהבו כל הזמן. אמנם ההבהובים יגרמו לכאבי ראש אבל נגד זה יש כדורים. צריכים למצוא מזון לגחליליות ובצטרך לשלוח חבר לחו"ל לקורס על גדול גחליליות והזנתן.

(ב) לאלף את הכלבים לשאת לפידים. כיוון שכל הכלבים במשקנו פיקחים לא יחייב הדבר הרבה זמן ובתום הקורס בוכל לכבות את מזורות המדוכה וכל אחד ילווה לביתו ע"י כלבו הנאמן יזיד האדם וחברת החשמל.

(ג) ביחס לתפיחת עוגות... קח משאבת אופניים, החדר מתחת לבצק ותן כמה פמפומים. התוצאה - עוגה בגודל ובטעם של כדור-רגל. לא נורא, אפשר לסבל.

(ד) במקום תבורים אפשר לחלק גייר זכוכית לשפשוף. (חמום) הידיים ויתר חלקי הגוף המתקררים. אם נצה"ל עוברים שפשוף רציני, מדוע אצלנו לא.

(ה) להכריז על כנוי אורות בשעה קבועה ולבקש מחברים לקרוא לפי כתב העוורים - בראיל. בקורס כמו זה להפסקת עסוק עולה כסף אבל לא נורא, התעבוג בהשגת עוד מיומנות ודאי יפצה.

זו, ועדת המשק, הכדור במגרש שלכם. שלי עשיתי, אפוא שמתי את תנור החמום על חמישה האלמנטים של 5 מיליון דאט. איזה חמום. תעבוג.

הארץ הזאת (חלק שלישי) - פלישתים עליך!

עוד בטרם נסתיימה מלחמת יום הכפורים שאלו הבריות את השאלה המכרסמת בנו מאז הוקמה המדינה היהודית המודרנית: האם לעולם נצטרך להלחם בגז אויב אכזרי שהכריז לא אחת שבכורבנו להכחיד את שכנו הציוני? ומתווספת שאלה נוספת: האם תמיד נצטרך לספר מתי מדבר נוססים שהקידו את דמם לבלום פולש ערבי?

מה אומרת הסטטיסטיקה על מלחמות ישראל?

במלחמת הקוממיות בהרגו מעל 7000 לוחמים ולוחמות וזה מתוך ישוב יהודי של כ-600,000 איש. ב"מבצע קדש" בהרגו פחות מ-200 חיילים במערכה המהירה. במלחמת ששת הימים הגיע קציר החללים לכ-700 איש. ואילו במלחמה האחרונה נלקחו ממנו מעל 2000 גברים וכמעט כל יום מביא את תוספתו לחשבון פתוח זה. אין זה סוף הפנקסאות כי גם מלחמת ההתשה וכל פעולות תגמול תרמו את חלקם לחשבון הדמים. איך מגיבים צעירים, איך מגיבים ותיקי ישובים ואיך מתיחסים לאפשרות שאין זאת המלחמה האחרונה?

ב"שיח לוחמים" מציבה בת אחת השיחות כשמתיחסים למספר החללים ש"יש ללדת הרבה ילדים כדי למלא את מקום הנופלים". אין זה ענין של יצירת "בשר יתחים" או גישת המטרונות הרומאית ששלחה את גבריה - בעל ובנים - למורת בטוח למען רומא מבלי להזיל דמעה, אלא הרגשה של אשה צעירה שלבה אומר שקרבן החברים שנפלו מחייב הנצחה שלא באנדרטות; המסך למפעל היצירתי והוכחה שמותם לא היה לשווא.

המתזאי חנוך לוויין כתב את גרסתו הוא של עקידת יצחק בסטיוה "מלכת האמבטיה" והרוצה לעמוד על הטעותיו כלפי האבות ימצא את הטקסט בתוך אחד הגליונות של "שדמות". האבות שולחים את בניהם למורת כדי שהם יוכלו לזכות במעמד של אב שכול. בתקופת כתיבת הנמירה אחרי מלחמת ההתשה היו צעירים שהזהירו עם דברי קטרוגו בגד אבות שהעדיפו כביכול שפילת דם בנם מלהלחם בעצמם.

לגבי הורים דתיים ששכלו בו, היו כאלה שראו במות הבן מעשה של "קדוש השם"; גם בסקטור הקבוצי הופיעו מכתבים מהורים שראו את מהיר המלחמה האחרונה כחוליה בשרשרת שמסודרת לא על 25 שנות קיום המדינה אלא על 100 שנות ההתיישבות המודרנית.

- ומה באמר לילדון של תמול שלשום שהזקין תוך ימים ספורים האומר לבו: -
- כל חברי הטובים הלכו, אתה יודע מה זה?
- ראיתי ועשיתי, וזה איבנו אנושי. עד מתי?
- המחיר הזה שאנו משלמים מדי שט, טבע שנים הוא גבוה מדי!
- שער בפסח שהספר הפופולרי בזה "הוא רגל של בובה"!
- אם אני צריך לעשות חשבון ללדת בנים או לא ללדת? בשביל מה?

מה אפשר לעצרת כנגד כל העצב והמדידות והחוסר תוחלת. האם אפשר לצטט "זאת הארץ שבתתי לך...". כשהאמונה הזאת והוקה ממנו? בדמה לי שכל אחד חייב למצוא את תשובתו האישית. שלי היא חד משמעית...

- זאת ארצי, על הטוב והרע שבה; על שטפויותיה ושנות הבצורת; על אוכלוסיתה הרב גורגית והרב מבהגית, על אמונתה וחוסר אמונתה. אני יהודי כי כך צולדתי ואיני יכול או רוצה לברוח מתוך ערדי. העם הזה ידע שואה בכל אחד מדורותיו ולא רק בגרמניה הנאצית. בכל דור הוא הרכיז ראש, שם תשובה מתקתקת לרועצו בפיו, והכה עד שיעבר זעם. בדרך זה הוא איבד מרכיז ראש, אבל מחיר הגאווה איבד פשוט לגמרי. לי נראה שהעולם עומד על סף בפילה לתוך תקופת חושך איומה, ולא רק בגלל משבר האנרגיה אלא מפני שהאלימות הפכה לאמצעי שבהישג ידו של כל בלתי שפוי. בכל מקום מופיעים הפחד, הרעה והאלימות. אין האדם יכול לברוח מעצמו או מחובותיו, עליו לדעת שבנים אומה מחדש מחייבת סבלנות ואורך נשימה. קל מאד לשיר "יום אחד קם אדם בבוקר ומוצא שהוא עם...". אחרי שהוא מוצא, זה מחייב אותו, אחרים סומכים עליו. והעם זה בנים ונכדים ונינים... והמון פנים צעירים שהלב כואב במהשבה שאולי באחדים מהם יפול הפור האכזרי ולא יזכו לחיים ארוכים. לחיות בצלם אנוש, זה לקוות שמחר יהיה טוב יותר, לעבד לקראת זה אך לא לברוח מן הסכונים. אבהנו פה ופה במשיך לחיות.

לקראת האספה

1. בקשתו של ג'ון הרמיץ להתקבל כמועמד
ג'ון בן ה-24, יליד ארה"ב, בוגר מחזור א' 1973 של אולפנו, מחזיק בתואר בכלכלה וביאולוגיה. חזר אלינו באוקטובר, ועובד בפרדס.
2. פביית איגוד התעשייה הקיבוצית שאוסי יעבוד כנציגם באלדא - חברת היצוא שהתנועה קשורה בה. אוסי נתבקש להתחיל לעבוד חלקית מיד, ובעבודה מלאה במרץ.
3. צמצומים בתשלום.
מופיעות כאן הצעות המזכירות וו. הצריכה הטענות אישור האספה. בשיחת החברים בשבת הובאו כמה הצעות שרובן ביקשו בדיקות שונות. האינפורמציה, עד כמה שניתן, תובא לאספה.
הצעות המזכירות וו. צריכה:-
(א) קביעת תקרת צריכה בבתי החברים.
(ב) להפסיק את השימוש בתבורי אפיה בבתי החברים - סיר פלא יסופק למי שחסר לו.
(ג) להפסיק את השימוש בתבורי חימום בבתי החברים, משרדים וכו', ולבדוק אפשרויות שונות של חימום בבתי ילדים וכו' - תבורי פיירסייד יסופקו לחבר שאין לו.
(ד) להפסיק חימום חדרי ע"י מזגנים.
(ה) להפחית בתאורה בכל מקרה שניתן.
הובאה הצעת חברים שכל תבורי החימום והאפיה ייאספו במרוכז.

× × × × × × × × × ×

ועדת ריהוט

ועדת הריהוט מציעה לחדש השנה את הסידור שהופסק בשנה האחרונה, של העמדת סכום מסויים מתקציב הריהוט לרשות החבר לשימוש הפרטי.
הסכום הזה מיועד לעזור לחבר בביצוע התיקונים הדרושים לריהוט ולציוד הקיים, לשמש השלמה במקרים מסויימים לנזקציב המינימלי הניתן לרכישת ריהוט יסודי וגם לאפשר לו לרכוש את אותם הפריטים הקטנים שאינם כלולים במכסת הריהוט היסודי.
הסכום שהועדה מציעה להקציב לשנה הבוכחית הוא 40 ל"י לחבר והוא ירד כמובן מסכום תקציב הריהוט שעליו טוכט - כלומר 100 ל"י לחבר.
ההצעה תובא לדיון והחלטה באספה קרובה, ואם ישנן לחברים הצעות אחרות הם מתבקשים למסרן לרייצי כהן לפני המועד שייקבע לקיום האספה בדיון.

מופטי

ועדת ישר

מאז התחילה הועדה להיפגש באפריל, ישבנו מספר פעמים ובדדנו נושאים כלליים הקשורים עם דמות ישובנו וגם בעיות ספציפיות שצצו. חשבנו לחלק את פעולתנו לשלושה פרקים עיקריים והם:-

- (א) מחשבה תחילה ותכנון מראש.
 - (ב) ייזום פרויקטים ותכנונם על ידי צוותי עבודה.
 - (ג) תכנון יעדי אחזקה והכנת תקציבי ביצוע.
- הכוונה היתה להכין הצעות להשקעות ותקציבים. באי האספה יודעים מה קרה לחלומות אלה. היעדים שלבצעם בקטגורי סכום של 26.500 ל"י היו:-
סדור אפניים למקומות צבוריים (לח"א ולמחסן הבגדים), שפור סביבת ח"א, תקון מדרכות, תאורת רחוב ונסיונות בשיטת סלוק אספה.
לכל אלה נשארו 5.000 ל"י בלבד. הייתכן? תוך הגבלות אלה נשאר לנו לשוחח על דברים שהכסף כאילו לא מוצא עבורם או שהמימון ניתן מחוץ לתקציב.

לידיעת החברים, בוטלה הקמת יחידות טרומיות לחיילים משוחררים שעמדה להתבצע בשטח שהוכן לשם כך מול האולפן. הסיבה היא שיחידות אלה אינן "בטחוניות" ומצבנו אחרי המלחמה שוב מחייב בניה כזאת, במקום זה אנו בקבל יחידות צעירים טרומיות מסוג אחר, כן בטחוני, והם יוקמו בשטח המיועד להם בתכנית האב, על ידי מגרס הכדורסל.

העבודה בשכבות הפצוץ מעל למקלטי התחילה. כידוע גורמת העבודה אי-נוחות רבה, שלא לדבר על "המראה החדש" טיועבק לשכונותינו. אנו מבקשים לא לגעור בחברים שעיסוקם החלקי הוא בבצוע העבודה, הרי לא ביוזמתם ורצונם הוחלט על כיעור זה.

כיעור שהוא כן בידי החברים, והועדה דבה בו פעמיים, הוא עצמים שונים של בניה פרטית, ולעתים פראית מבחינת בצועם. מדובר על סככות, גגונים וסדורי כביסה שונים אשר אינם מיפים את הסביבה. אנו ערים לעובדה שדברים אלה באים לענות על בעיות ממשיות. הפתרון האידיאלי היה שהמשק יספק פתרונות מתוכננים ומבוצעים היטב. אך ברור שמצבנו הכספי אינו מאפשר זאת. לכן אנו מבקשים מהחברים לרסן את היצר הזה ואנו מקווים בקרוב להמליץ על דגמים בדוקים. על ידי כך למבוע הצעת צורות פשוטות ושובות בכל פינות המשק.

בתקווה שהחברים ישתפו פעולה.

ט ו מ י

% % % % % % % %

לכבוד

חברי משק כפר הנשיא

הזדרון: הבעת תודה

הנני רוצה להביע את תודתי ותודת פקודי על העזרה ושיתוף הפעולה לה זכינו מכס, בתקופת שהותנו בשדה תעופה מחביים.

במיוחד אציין את מסירותה של הגברת רודה, שלא חטכה מאמצים כדי להנעים את שהותנו במקום.

יבורכו מעשיכם.

שפריר איתן - רס"ב
מפקד היחידה

בליל שבת (11.1) יש לנו הכבוד לארח במשקבו שני אמנים מוסיקליים דגולים, מיכאל וואלרי מייסקי. משפחת מייסקי, שרוב בניה פעילים בשטח מוסיקלי זה או אחר, עלתה מברית-המועצות לפני כשנתיים. שני בני המשפחה אשר יגיעו אלינו הערב כבר הופיעו ברוב המסגרות המוסיקליות בישראל. מיכאל, הצ'לו, הופיע כסולן בקונצרט הפתיחה של הפסטיבל הישראלי, תשל"ג. וואלרי בגן לא מכבר את תפקיד הסולן ב"סימפוניה העוגב" לסנט-סנס, כחלק מעונת הקונצרטים הנוכחית של התזמורת. האחים הופיעו מספר פעמים עם האנסמבל הקאמרי וכן בריסטים רבים בכל חלקי הארץ.

שניהם זכו לחינוך המוסיקלי הטוב ביותר שממשלת ברה"מ מסוגלת לתת. לאחר למודים באקדמיה, למד מיכאל עם הצ'לו הבודע, רוסטרופוביץ' (תמונת מורו ורבו מודבק לתיק הצ'לו שלו, המלווה אותו לכל מקום). אפשר לומר שעלייתה של משפחת מייסקי ארצה מהירה אחת התרומות החשובות ביותר לחיי המוסיקה בישראל בשנים האחרונות.

האמנים מגיעים אלינו מטעם המפעל "אמנות לעם", והקונצרט הינו חלק מרשת הקונצרטים שהמפעל מקיים השנה בקבוצים ובאזורים הפתוחים. הקבוצים אשר זוכים לארח קונצרט במסגרת הרשת מארחים באותה ערב את משקי הסביבה, וכפי הנראה יגיע אלינו הערב מספר לא מבוטל של משתתפים מקבוצי האזור. ממון הקונצרט בא משלושה מקורות: משרד החינוך והתרבות, קרן התרבות אמריקה-ישראל וההסתדרות הכללית של העובדים בא"י.

הבכס מוזמנים להנות מערב מוסיקלי ברמה בינלאומית... אך בבקשה אחת: אתם מתבקשים לדייק (הקונצרט יתחיל ב-21.15) ולא להיכנס לאולם אחרי התחלת התכנית (לפחות חכו, עד לגמר יצירה). נבועה מתמדת ורעש מורידים מהנאת המאזינים ומכבוד האמנים.

ר ו ב ה

* * * * *

עניני חברה

1. האספה אישרה 50.000 לירות לועדת החברה עבור שנת תשל"ד. החלטנו להקציב כ-2000 לטיפולונים במועדון, לקנות כיסאות לחדר הטלוויזיה ואחרי פסח, נוכל לקנות כ-20 מקורים, ולסדר עוד 10 דוודים למיני חמים.

2. מהשנה תקבל כל משפחה, החוגגת בר-מצווה לבנט, 40 ל"ר עבור מתנה. כל משפחה החוגגת את החתונה של בנט תקבל 60 ל"ר, וממשיכים לקבל 50 ל"ר עבור יום ההולדת ה-50.

3. בהמלצת המזכירות, החלטנו להקים וועדה קטנה מעין וועדת צריכה, להספקה-קטנה, שתעזור ותדריך את רודה בעבודתה. דבי חצור ורימון גוטר הסכימו לפעול למען החברה, וכבר השבוע התקיימה ישיבה קצרה. חברים שיש להם הצעות העשויות לעזור, מתבקשים לגשת ולשוחח איתו.

4. החל מהשבוע, עומדת מכובית ה"סוברן" שוב לרשות החברה. חברים יכולים שוב להירשם אצל ג'יסון, הממשיך להיות אחראי עבור האוטר והרשימה. ברצוני להזכיר לחברים שתוקף הרשימה מ-1/1/1974 עד 31/12/74.

5. בשבוע הבא יחולק לכל חבר או משפחה דף המפרט את כל הסעיפים של תקציבנו הכולל לשנת תשל"ד - בלומר - כל סכום המגיע לו לשנה הזאת. חברים מתבקשים לשמור על דף זה יחד עם פנקס הצ'קים. אחרי קבלת הדף, החבר מתבקש להוסיף את התרה לפנקס שלו.

ייקבע ערב הסבר על הצ'ל בקרוב, שבו תעמודנה סלמה ורות גולן לשרותכם, אם תהיינה שאלות בקשר לתקציבכם הפרטי.